

HARJU

kirjoittanut Ossi Hakala

ossi.hakala@aalto.fi
puh. 040 8407540

Aurinkoinen aamupäivä kesäisen Kallion yllä. Kadut ovat täynnä ihmisiä: nuoria, vanhoja, kaduntallajia, opiskelijoita, deekuja - kaikki ovat hakeutuneet saman auringon paahteen alle. Baarien terassit ovat pullollaan, kalja virtaa. Naurua ja riitelyä.

Hälinän keskellä kulkevat JULIA (25) ja TUULA (30). Julia ihmettelee ison kaupungin menoa silmät suurina. Ne ovatkin ainoa suuri asia pikkuruisessa tytössä, joka nyplää leninkiänsä hermostuneena. Tuula on omaksunut oppaan roolin ja johdattaa ystäväänsä itsevarmana.

TUULA

Näetkö mitä tarkoitin? Hesalaiset on päiväkännillä joka päivä. Pakko täällä on olla jossain tilaa.

JULIA

Ei meidän ole pakko-

TUULA

Älä nyt ala. Kerrankin kun olen saanut sut tänne.

JULIA

Voidaan me jotain muutakin tehdä...

TUULA

Ja missaisit Kallion? Ei, kyllä me joku mesta löydetään.

Saavutaan pienemmälle kadulle, jonka kerrostalot jättävät varjoonsa. Tuula pysähtyy kuin seinään huomattessaan kadun nurkalla hiljaisen pubin. "SAFIIRI" lukee pölyisessä lasi-ikkunassa.

Julia on keskittynyt tutkimaan viereisen antikvariaatin näyteikkunaa, jonka ääreltä Tuula raahaa hänet pois.

Kaksikko kumartuu tiirailemaan sisään baarin ikkunasta: sisällä istuskelee kourallinen kanta-asiakkaita, tilaa on yllin kyllin.

TUULA

Bingo!

Julian huokaus jää hiuspehkoaan harovalta Tuulalta huomaamatta.

Kaksikko astuu sisään baariin. Se on kodikas Kallion mallisesti: ei varsinaisesti törkyinen, mutta rankasti eletyn oloinen. Jukeboxista soi hiljaisena paikallinen folkmelske. Vanha tuuletin pyörii hyödyttömänä kesän kuumuudessa.

Julia katsoo epäileväisenä asiakaskuntaa. Väki on työväenluokkaista; kaikenikäistä, ja keskittynyt tuoppiensa äärellä rupatteluun, tai urheilun seuraamiseen pienestä putki-tv:stä. Tuula paimentaa Juliaa kohti tammista baaritiskiä, jonka takana seisoo BAARIMIKKO (40). Ukko on varmaan intialainen; kivikasvoinen, ja paksut käsivartensa tatuointien peittämät. Jos intialainen olisi viikinki, se olisi tämä mies. Tuula nojaa tiskiini ja esittää hurmaavimman hymynsä.

TUULA

Moikka. Mä olen Tuula. Tämä tässä on Julia. Mitä kuuluu?

Baarimikko vain tuijottaa. Sitten kohauttaa kevyesti leveitä olkia. Julia piiloutuu ystävänsä taakse. Tuula selvittää kurkkuaan.

TUULA

Esittelen tässä Julialle kaupunkia. Paikallista kulttuuria, tiiäks?

Karpaasin kivinen ilme pitää.

TUULA

Justiinsa. Me otetaan yhdet. Mitä suosittelisit?

Baarimikko osoittaa rapistunutta kylttiä: "0,5l III 3,5e".

TUULA

Kaksi isoa kolmosta, kiitos.

Tuula istuu tiskin äärelle ja taputtaa viereistä baarijakkaraa merkiksi Julialle. Tämä istuu alas vilkuillen ympärilleen arasti. Baarimikko valuttaa juomia Tuulan maksaessa.

JULIA

Onko kaikki paikalliset tälleen...erikoisia?

TUULA

Hanipuppeli, relaxoidu nyt hetkeksi edes tän yhden kerran.

Baarimikko pamauttaa voimalla kaksikon eteen tuopit. Hämmästyttävästi pisarakaan ei karkaa täysistä laseista. Tuula ottaa pitkän huikan.

TUULA

Nyt on tyttöjen ilta kylillä.
Pidetään hauskaa. Hankitaan
miehet.

Julian pienet kasvot helahtavat ruusunpunaisiksi. Hän yrittää turhaan peitellä sitä maistamalla varovaisesti tuopistaan.

TUULA

Lakkaa olemasta tollanen frigidi!
Ollaan munajahdissa!

JULIA

Tuula!

TUULA

Kukkoa huuleen! Dikkiä äässiin!

Tuula nauraa koko rehevällä olemuksellaan. Julia piilottaa häpeilevänä kasvonsa käsiinsä. Mutta kyllä häntäkin vähän naurattaa.

Ulko-ovi käy. Sisään hiippailee uusi asiakas, joka suuntaa hermostuneesti nykivin askelin tiskille. Naiset katsovat tulijaa. Hän on SEBU (30); nukkavieru, näyttää hilleriltä, jos sellainen olisi kasvanut olutsammiossa.

Sebu istuu jakkaralle, pyörittelee peukaloitaan Baarimikkoa anelevasti katsellen. Baarimikon vastakatse on samaan aikaan ilmeetön ja paljonpuhuva. Sebu huokaa, sitten kääntää sumeisen katseensa Juliaan ja Tuulaan.

SEBU

Öö, moi tytöt.

Natisevalla äänellä sanottu aloitusrepliikki saa tytöt repeilemään. Tuula iskee silmää Julialle.

TUULA

Moi itelles. Käyks sä täällä
usein?

Sebu näyttää hämmentyvän hetkeksi kysymyksestä.

SEBU

Öö, joo kait. Hei voinko mä
hetken häiritä teitä tyttöjä. Öö,
kun mulla, totanoin, sattui
jäämään lompsa, öö, himaan. Niin
tota, öö, ette millään vois...

Sebu jatkaa Tuulan vonkaamista. Julia sulkee tämän mielestään, tuijottaa tuoppiinsa poissaolevana. Ovi käy taas. Tällä kertaa se on baarin takaosissa. Julia nostaa katseensa oven suuntaan. Siinä on kyltti: "YKSITYISTILA". Oven suussa seisoo pitkä langanlaiha mies, joka on

astumaisillaan baaritilaan. Julia näkee hujopin ohi takahuoneeseen: näyttäisi olevan yksityinen juomatila pehmeine tuoleineen ja biljardipöytineen. Mies jää ovensuuhun, kääntyy puhumaan tulosuuntaan. Julia erottaa etäisesti huoneen perällä istuvan hahmon mustissa vaatteissa. Varjot peittävät hänen olemuksensa.

Pitkä mies sulkee oven ja suuntaa tiskille. Miehen jokainen ele on äärimmäisen raflaava. Hän on KUUSILUOMA (40). Päivittyneillä rokonarpisilla kasvoilla leijailee ainainen puolihumalainen virne. Kuusiluoma keskeyttää Sebu kitisevän puhetulvan.

KUUSILUOMA

Mitä se Sebu täällä taas vonkaa?

SEBU

Mulla jäi, öö, lompakko toisen takin taskuun.

KUUSILUOMA

(tytöille)

Toivon ettei Sebu liiaksi ole koetellut arvon neitejä?

TUULA

Waude, oikea herrasmies!

Tuula tökkii merkitsevästi Juliaa kyynärpäällään.

KUUSILUOMA

Pahoittelut ystäväiseni puolesta. Talouskriisi on näemmä jälleen langennut nimenomaan hänen kapeille harteilleen.

SEBU

Maksan mä kyl takas...

KUUSILUOMA

(Baarimikolle)

Majatalonpitäjä! Neljä edullisinta oluttanne seurueellemme.

Tuula kumartuu kuiskaamaan Julialle.

TUULA

Jackpot!

Julia tuijottaa eteensä kun tuoppeja kolisee tiskille.

3 INT. PUB SAFIIRI -- ILTAPÄIVÄ 3

Ollaan siirrytty pienen pyöreän pöydän äärelle. Tyhjiä tuoppeja on ehtinyt kertymään. Asiakaskunta on kasvanut, maltillinen puheensorina kasvanut muutaman desibelin. Kuusiluoma viihdyttää seuruetta tarinoillaan.

KUUSILUOMA

-ja niin sattuman kautta
Napoleonin tuli keksittyä
raejuusto. Tosi on tarua
ihmeellisempi.

Lievästi päihtynyt Tuula nauraa kaskulle. Sebu tuo palvelijanomaisesti uusia tuoppeja pöytään, nauraa mukana vaikka ei tiedä mistä puhutaan.

TUULA

Miten sä tiedätkin kaikesta noin
paljon?

(kuiskii Julialle)

Miten se tietääki noin paljon?

Apaattisena istuva Julia tietää paremmin, mutta pitää hiljaisuutensa. Hän vilkaisee kelloa kärsimättömänä, sitten puoliksi juotua tuoppiaan. Hän nousee ylös turhautuneena.

JULIA

Anteeksi käyn vessassa.

Kukaan ei tunnu kuulevan. Kuusiluoma virittelee uutta anekdoottia Julian poistuessa kohti saniteettitiloja.

4 INT. PUB SAFIIRI. NAISTEN WC -- ILTAPÄIVÄ 4

Julia tuijottaa saastan ja graffitien peittämää wc-pönttöä. Sen yllä on seinässä plakaatti suomeksi, ruotsiksi, ja englanniksi: "Lattialle paskantaminen on ehdottomasti kielletty". Julia huokaa; pöntön kunnosta päätellen lattialle paskominen ei olisi edes huono idea.

5 INT. PUB SAFIIRI -- ILTAPÄIVÄ 5

Julia sulkee perässään wc:n oven yrittäen olla koskematta tahmaiseen kahvaan. Hän kääntyy, ja törmää mieheen.

JULIA

Anteeks mä-

Julia jähmettyy. Mies johon hän törmäsi on pukeutunut kuumasta säästä huolimatta mustaan pitkähihaiseen poolopaitaan ja mustiin pitkiin farkkuihin. Käsiä peittävät tummat sormikkaat. Kasvoillaan mustat aurinkolasit. Mutta. Päätä ei ole. Aurinkolasit ikään kuin

leijuvat ilmassa siinä missä nenän pitäisi olla. Hän on RAULI, ja Rauli on näkymätön mies.

RAULI

Mun moka.

Julia päästää lyhyen käheän huudahduksen ja perääntyy vaistonomaisesti. Rauli pyyhkäisee näkymätöntä otsaansa vaivaantuneisuuden merkiksi. Sivummalla Tuula, Kuusiluoma, ja Sebu huomaavat tilanteen.

KUUSILUOMA

Ällös huoli, se on vaan Rauli.
Rauli, hän on Julia.

Julia yrittää peitellä säikähdystään vaimealla tervehdyksellä.

JULIA

Moi.

RAULI

Moi.

Hetken vaivaantuneisuus. Rauli selvittää kurkkuaan ja livahtaa pakoon miesten vessaan. Julia palaa pöytään jäykin askelin.

TUULA

Heii, sä tapasit ihan oikean
julkkiksen.

Julia värähtää, ottaa siemauksen tuopista.

JULIA

Tuli vaan pikkaisen nurkan takaa.

KUUSILUOMA

Kai sinä nyt legendan
Näkymättömästä Miehestä olet
kuullut?

JULIA

Joo. Joskus.

JULIA

Etkö sä ole Seiskaa lukenut?
Sehän on kuulusin has-been sitten
Nykäsen.

JULIA

En.

Rauli palaa wc:stä. Julia katsoo sivusilmällä kun hän luikkii karkuun takahuoneeseen yrittäen olla huomaamaton.

KUUSILUOMA

No mutta miksi emme jatkaisi
istuntoa takahuoneessa.
Tapaisitte itse kuuluisuuden.

TUULA

Joo!

JULIA

Ei!

KUUSILUOMA

No niin, asia on siis päätetty.
¡Vamos! matkaan.

Seurue nousee ylös Juliaa lukuunottamatta. Tuula kiskoo
hänet mukaan väkisin.

6

INT. PUB SAFIIRI. TAKAHUONE -- ILTAPÄIVÄ

6

Istutaan takahuoneessa pöydän äärellä. Tuoppeja on taas
kertynyt. Kaiuttimesta virtaa vaimeata musiikkia. Tuula,
Kuusiluoma, ja Sebu ovat juhlatuulella. Julia istuu
hiljaisena vastapäätä Raulia, joka polttaa tupakkaa
puhallellen savuja viereisestä ikkunasta ulos. Olemuksensa
perusteella Näkymätön Mies on jokseenkin vaivaantunut.
Kuusiluoma kohottaa maljan.

KUUSILUOMA

Ystävät, kamraatit,
kohtalotoverit! Juokaamme...

Kuusiluoma yrittää keksiä juomisen aihetta.

TUULA

Ystäville!

KUUSILUOMA

Ystäville! Salut!

Juodaan. Julia yrittää olla vilkuilematta Raulia. Vaikea
sanoa huomaako tämä uteliaita katseita.

TUULA

Josta puheenollen. Miten te
kundit olette tavanneet?

KUUSILUOMA

Oi, sattumoisin vain saman
keitaan äärelle olemme
kokoontuneet. Laivoja jotka
kohtaavat yössä,
n'est-ce pas?

Tuula kikattaa, Julia tekee naamapalmun.

TUULA

Me ollaan Julian kanssa tunnettu
aina. Ollaan ku sisaria.

Tuula halaa humalaisesti suolapatsaaksi jähmettynyttä
ystäväänsä.

TUULA

Mites tänne saataisiin vähän
menomusaa?

Sebun ilme kirkastuu (edelleen pysyen suht' sameana).

SEBU

Jukeboksi, hei. Kellä on
kolikoita. Kolikoita hei, öö,
kaikki.

Sebu ponkaisee takahuoneen perälle, jossa pölyttyy
ikivanha jukebox. Kuusiluoma ja Tuula seuraavat perässä.
Jälkimmäinen näyttää unohtaneen Julian olemassaolon.

Julia ja Rauli jäävät kahdestaan pöydän äärelle. Julia
vilkaisee hermostuneena Raulia, joka tumpkaa tupakan
täpötäyteen tuhkakuppiin.

RAULI

Häiritseekö sua nämä?

Julia katsoo toista aran kysyvästi. Rauli osoittaa
aurinkolasejaan.

RAULI

Nää lasit.

Julia punastuu, hymähtää tahtomattaan.

JULIA

Mä en ikinä tiedä mihin sä
katsot.

Rauli ottaa aurinkolasit näkymättömiltä kasvoiltaan.

RAULI

Parempi?

JULIA

Ei oikeastaan.

Julia rentoutuu hiukan. Rauli vie lasit takaisin
kasvoilleen.

RAULI

Jep. Nää edes suuntaa antavasti
kertoo mihin suuntaan mun nenä
osoittaa. Lisäksi, mä olen
likinäköinen.

Julia on vähän kummissaan.

RAULI
Näissä on vahvuudet.

JULIA
Miksi sitten sä et vaan pidä
normaaleja laseja?

RAULI
Joskus yritin. Mutta mieti hetki.
Kuinka häiritsevältä se
näyttäisi?

Julia visualisoi mielessään näkyä, sitten nyökkää.

JULIA
Ja kaipa piilolasit on poissa
laskuista.

Hetken vaitonaisuus kun mietitään asiaa. Sitten molemmat
purskahtavat nauruun.

7

INT. PUB SAFIIRI. TAKAHUONE -- MYÖHÄISILTA

7

Aikaa on mennyt ja tyhjät tuopit ovat jälleen
kasaantuneet. Tuula ja Kuusiluoma tanssivat humalaisin
askelin hitaita Otis Reddingin, soulin kuninkaan, tahtiin.
Sebu yrittää yhä epätoivoisesti saada jukeboxia toimimaan.
Rauli ja Juulia nojaavat pöytänsä, puhuvat alkoholin
vapauttamina.

RAULI
Kukaan ei tiedä.

JULIA
Miten se voi olla? Oletko sä
ainoa joka syntyi ...tuollaisena?

RAULI
Toivottavasti. Ei tää ole
ruusuilla tanssimista.

JULIA
Niin. Kai ihmiset ei suhtaudu
suhun niin kuin muihin.

RAULI
Ai niin kuin sä aikasemmin?

Julia peittää silmänsä kikattaen häpeissään.

JULIA
Mä sanoin jo anteeksi!

RAULI

Mutta joo. Kyllä tää kaventaa huomattavasti työmahdollisuuksia.

JULIA

No mitä teet? Elääksesi?

RAULI

Joku jenkki kirjoitti musta omaelämäkerran joskus. Sen rojalteilla tässä on kituuteltu.

Rauli huokaa apaattisesti. Julia katsoo häntä empaattisesti.

JULIA

Mitä sä sitten teet muuten? Istut kaikki päivät täällä?

Rauli kohauttaa olkiaan vaitonaisena, ottaa uuden huikan. Julia katsoo Raulin sormikkaita, muuttaa keskustelun suuntaa.

JULIA

Eikö täällä ole vähän liian kuuma tuollaisille?

Rauli riisuu toisen sormikkaan, nostaa näkymättömän kätensä näyttille.

RAULI

On. Mutta kuvittele kuinka hankalaa se on tehdä käsillään yhtään mitään, kun niitä ei näe.

JULIA

Mä en tajunnutkaan. Sitä jotenkin luulee että ainoastaan muu maailma ei näe sua.

RAULI

Ja parran ajaminen. Voit vaan kuvitella.

Julia nyökkäilee.

JULIA

Tukan leikkaa.

RAULI

Varpaankynsien leikkaaminen.

Molemmat puhkeavat nauramaan. Julia lopettaa nykyisen tuoppinsa.

JULIA
Voinko mä kysyä jotain?

RAULI
Anna palaa.

JULIA
Tiedätkö sä miltä sä näytät.

Rauli on vaiti.

JULIA
Meinaan, kai on olemassa jokin
tapa skannata sun naama. Tai
vaikka peittää kasvot maalilla.

RAULI
En tiedä. En halua.

Raulin surullinen ääni pysäyttää Julian. Tyttö katsoo pitkään tuoppiansa tuijottavaa Raulia. Sitten, epäröiden, laskee kätensä Raulin näkemättömälle kädelle. Rauli katsoo kun Julia tutkii kättä jota ei voi nähdä. Iho Julian kädessä painuu kun näkymättömät sormet puristuvat hellästi sen ympärille. Julia vetää kätensä pois, hymähtää peitellen hermostuneisuuttaan.

Hitaita tanssiva Kuusiluoma vilkaisee pöydässä istuvaa kaksikkoa, hymähtää. Todistettavasti ensimmäistä kertaa vilpittömästi.

SEBU (O.S.)
Tää fucking kone söi mun rahat!
Öö, taas!

8 EXT. KESÄINEN KALLIO. KADUT -- YÖ

8

Rauli ja Juulia astelevat hiprakassa öisillä Kallion kaduilla. Myöhäinen kellonaika ei ole vähentänyt väkeä, joka yhä täyttää paikat eläväisellä melullaan.

JULIA
Oletko sä asunut täällä kauankin?

RAULI
Koko elämäni. En tiedä, jotenkin se tuntuu kodilta. Kaikesta huolimatta.

Ohitetaan puliukko kusella kadunvarrella.

JULIA
Mua pelottaa tää paikka.

RAULI

Älä turhaan. Kalliossa pärjää
kunhan on kalliolainen.

JULIA

Mä en ole kalliolainen. En tiedä
kuulunko mä mihinkään.

Rauli pysäyttää kulun. Käännyttään katsomaan paikallista yöelämää. Siinä se on: siivu ihmiselämää, kaikessa rupisuudessaan ja sullossaan. Kaksi jonnea painivat kadulla, vieressä syleilee nuoripari ilman huolen häivää. Rauli vetää yöilmaa keuhkoihinsa.

RAULI

Mä rakastan tätä kaupunkia.

Julia katsoo maisemaa, sitten Raulia. Epäröi aikansa.

JULIA

Mä oleskelen Tuulan luona.
Haluisitko tulla käymään?

Ollaan hiljaa.

9

INT. TUULAN ASUNTO -- YÖ

9

Astutaan sisään Tuulan kaupunkikaksioon. Paikka on kuin omistajansa - tyttömäinen ja tyttömäisesti sekaisin. Julia kävelee sohvan eteen, värisee. Innoissaan ja peloissaan. Rauli tulee vierelle. Molemmat katselevat hetken ympärilleen samaan aikaan epävarmoina ja tietoisina mihin tilanne on johtamassa.

Rauli riisuu sormikkaansa. Näkymätön käsi nostaa Julian kasvot lattiasta kohti itseään. Aurinkolasit ovat poissa. Huulet kohtaavat. Julian avoimet silmät ovat lautasen kokoiset. Rauli riisuu paitansa. Julia seuraa kun näkymättömät kädet poistavat lenkinsä.

Häpeilevä Julia kääntyy pois, ottaa etäisyyttä. Tytön vartalo on tummanpunaisen ihottuman peitossa. Häpeissään hän puree huultaan, on hiljaa.

Kestää hetki. Julia kääntyy katsomaan taakseen: Raulia ei näy missään, ainoastaan vaatekasa lattialla. Epävarmuuden kasvaessa Julia ottaa pari askelta. Hän yrittää sanoa jotain, ei uskalla.

Näkymätön käsi laskeutuu Julian olkapäälle. Julia kirkaisee haluamattaan, kääntyy rajusti ympäri. Alaston Rauli on näkymätön.

RAULI

Sori sori sori!

Julia ottaa haparoivan taka-askeleen. Sitten kääntää katseensa alas: Raulin ylleensä pukema kondomi leijailee ilmassa. Julia kirkaisee uudestaan ja pakenee vessaan.

10 INT. TUULAN ASUNTO. WC -- YÖ 10

Julia lukitsee perässään oven, lyyhistyy sen juureen sydän pauhaten. Kestää tovi. Kevyt koputus toiselta puolelta.

RAULI

Julia?

Julia ei vastaa. Aika kuluu. Julia pidättelee kyyneliään. Hän kuulee kuinka Rauli pukee ylleen toisella puolella. Sitten askelia. Ulko-ovi käy. Hiljaisuus. Julia päästää märän nyyhkäisyn.

Armollisesti FADE TO BLACK.

11 INT. TUULAN ASUNTO -- AAMU 11

Julia astuu arasti ulos wc:stä. Kesäinen aamuaurinko paistaa sisään asunnon ikkunoista. Tuula makaa sohvalla aggressiivisesti kuorsaten. Julia nojaa päänsä ovenkarmiin, on vaiti.

12 INT. PUB SAFIIRI -- AAMUPÄIVÄ 12

Julia astuu vaitonaiseen baariin. Paikalla on muutama hiljaista kanta-asiakasta. Baarimikko seisoo paikallaan aina yhtä yrmeänä.

Julia tulee tiskin luo, katsoo arasti ensin Baarimikkoa, sitten pitkään takahuoneen ovea. Julia ottaa pikkuruisesta käsilaukustaan taitellun paperilapun, ojentaa sen Baarimikolle. Paperin päällä lukee kaunolla "Rauli".

Julia katsoo vielä kerran takahuoneen ovea, kääntyy, poistuu.

Takahuoneen ovi avautuu. Sen raosta pilkahtaa esiin Kuusiluoman pärstä. Hän katsoo kysyvästi Baarimikkoa, joka ilmeettömästi näyttää paperilappua. Kuusiluoma pudistaa surullisesti päätänsä, vetäytyy sitten takaisin sulkien oven perässään. Baarimikko katsoo pitkään paperilappusta, sitten pudottaa sen roskakoriin. Intialainen karpaasi istuu pienelle jakkaralle, tuijottaa eteensä. Toinen silmäkulmasa värähtää.

13 INT. PUB SAFIIRI. TAKAHUONE -- AAMUPÄIVÄ 13

Kuusiluoma astelee katsomaan vakionurkassaan istuvaa Raulia. Näkymätön mies on kuin patsas, sormikkaidensa välissä pitkälle palanut savuke. Edessään useampi tyhjä tuoppi. Kuusiluoma katsoo ystäväänsä pitkään, sitten pudistaa päätään itsekseen mutisten.

KUUSILUOMA

Samasta puusta, eri maailmoista.

Kuusiluoma siirtyy pelaamaan biljardia. Sebu on yhä jukeboxin kimpussa, takoo sitä nyrkeillään. Klink! Vihdoin ja viimein kone alkaa toimimaan ja valitsee oikean levyn. Sebu tanssahtelee biljardipöydän luokse.

Jukeboxista alkaa soimaan: Mungo Jerry - Lady Rose. Jos Raulin kasvoilla on ilme, emme sitä voi nähdä.

14 EXT. KESÄINEN KALLIO. KADUT -- AAMUPÄIVÄ 14

Pub Safiiri jatkaa oloaan kerrostalojen varjossa. Sen ympärillä Kallion elämä on kuin aiemminkin. Kadut ovat täynnä ihmisiä: nuoria, vanhoja, kaduntallaajia, opiskelijoita, deekuja; kaikki hakeutuneet saman auringon paahteen alle. Joka puolella ne nauravat ja tappelevat, rakastuvat ja törmäilevät toisiinsa.